

Veerle Solia

Van: Mediadoc <fa634702@skynet.be>
Verzonden: woensdag 6 juni 2012 8:17
Aan: Mediadoc
Onderwerp: Groene Belg 721: Joke II / Hoogste Omzet / Strop EU-Comissie / Griekenland Testland / Zinkende Piratenboot ? / Silvio Grillo et Beppe Berlusconi

de Rooie belg 721

Onafhankelijk Belgisch e-dagblad - 6/06/2012 - 12 pagina's

Joke II / Waar is omzet werknemer zo hoog als in België ? / EU-Commissie haalt strop aan / Griekenland Testland / Lezers / Verstrepen & Piratenboot / Antipolitiek: Silvio Grillo et Beppe Berlusconi



***Ziehier uw eigenlijke regering: de Europese Commissie
Merkwaardig hoe weinig dit soort Commissie-foto's in de media komen. Hoe je er ook
op het Web even moet achter zoeken. Valt er iets te verhuilen ?***

EDITO

Stemmen ter linkerzijde

Gisteren kon u hier nog lezen dat dit ezine wel al eens met zowat elke linkse partij overhoop gelegen heeft. Zo hoort het. De journalistiek moet de politiek altijd bekritisieren. Neemt niet weg dat we nog altijd van de (meeste) linkse partijen vrijelijk teksten mogen overnemen; mits duidelijke bronvermelding uiteraard. Ziehier nog eens een nummer samengesteld met een fijne selectie stevige linkse teksten van LSP, PVDA, Vonk en de onafhankelijk linkse Hugues Le Paige. Waar elders vind je ze allemaal zo broederlijk verenigd ? Een voorafspiegeling van een Belgische Unie van Links ? Hoe dan ook een antwoord op de "softe" analyses van Groen en Ecolo die zelden naar de kern van het economisch systeem gaan. Maar eerst nog even naar het Martelarenplein.

Joke is onbetaalbaar

Je moet het maar presteren als "Vlaamse" schepen: tweer keer op goed één week, een storm van protest over je ontketenen. Joke Schauvliege weet er alles van. Eerst met haar milieuvergoeding voor **Uplace**. Nadien met het bekendmaken van de adviezen voor de besparingen in de culturele sector. Wie de namen van de **getroffen culturele instanties** bekijkt (zie De

Standaard: http://www.standaard.be/artikel/detail.aspx?artikelid=DMF20120604_00172801) kan niet anders dan Waaw uitroepen ! Gaat ze al die instanties op droog zaad zetten ? Is Joke haar leven beu ? Wat dan met haar kindjes ? Zal Kris Peeters die adopteren ? Nu ja, cultuurmensen zijn meestal geen bommengooiers. Joke overleeft het. Maar leuk kan het niet zijn. In ruil voor haar mooie Vlaamsche schepen-wedde + straks mooi pensioen + postjes in beheersraden her en der, moet ze op amper één week tijd twee keer dienen als bliksemafleider voor een paar van de vuilste streken van het ongrondwettelijk "Vlaams" schepencollege. Joke kan het bloed wel drinken van grote baas Peeters

Die beleeft zelf ook niet zijn beste dagen. Na eerst voor vuile dictator te zijn uitgemaakt in een mail van zijn fijne media-schepen Lieten, krijgt nu ook zijn 'Vlaams' nationale droom een flinke deuk. Want als geen ander kent Peeters en met hem heel de NVA, het gezegde van vaderje Stalin dat **"cultuurmensen de ingenieurs van de ziel zijn"**. Der Vlaamse ziele. Moet hij nu zijn eigen ziel-ingenieurs bij geldgebrek op droog zaad zetten. Vlaamsche stokebrand Bert De Uitgerangeerde heeft al zwaar geprotesteerd.

(<http://www.demorgen.be/dm/nl/2461/Opinie/article/detail/1448931/2012/06/05/Hoe-Schauvliege-de-politiek-devalueert.dhtml>) Volgens Anciaux junior moeten de subsidies voor de cultuursector omhoog. Niet omlaag. Inderdaad goede bomenvriend, maar als je zo ultraliberaal bezig bent als uw makkers van de Navo-bommen-liefhebbende NVA en de rest van het Vlaams schepencollege, raak je vroeg of laat platzak. Subsidies en belastingvoordelen voor de grote bedrijven of centjes voor de cultuursector ? Je moet kiezen. Kies je niet voor de tweede, dan jaagt "Vlaanderen" nog meer "culturelen" tegen zich in het harnas. Joke, je bent onbetaalbaar ! (jpe)

Ter info (op basis van het DS-artikel): **"Antwerpen is het zwaarst getroffen. Er vallen veertien spelers af.** Doorgaans gaat het om grotere spelers dan de afvallers in Brussel. Het Zuiderpershuis, Rataplan, Sering, Martha Tentatief, Theater aan de Stroom en Zita Swoon zijn in Antwerpen de belangrijkste onder de getroffen huizen.

Ook de grote uitstroom in Borgerhout valt op. Maar liefst vijf organisaties worden in de adviezen op nul gezet. Het Brussels Gewest telt meer schrappingen, namelijk zestien, maar die zijn gespreid over meer gemeenten. Vooral het fijnmazige weefsel wordt er aangetast, met werkplaatsen en kleinere organisaties die geen grote pakken subsidie kregen. Gent ziet acht organisaties uitdoven, waaronder Musical van Vlaanderen en het Filmfestival." Enzoverder. Enzoverder Helemaal kwaad mogen ze zijn in Limburg: **"Uithoek Limburg blijft ook de komende jaren op de subsidiekaart het zwakke broertje, met een enveloppe van 2,3 miljoen euro"** Limburgers, verenig u terug met Luik. Was het in al de eeuwen dat jullie samen waren zo slecht ? Een beetje talenkennis opdoen én je kan weer optrekken met "la cité ardente", de vurige Luikse stede. Sint-Truidens cineast Michael R. Roskam heeft al aangetoond dat het nu ook nog werken kan.

ECONOMIE

Nergens in Europa ligt omzet

per werknemer zo hoog als in België

Sinds de Belgische werknemers dertig jaar geleden vanuit de middenmoot opklommen tot de wereldwijde top vijf qua productiviteit, zijn we daar nooit meer uit weggeweest. Een studie van consultant PwC (1) heeft dat eind maart nog maar eens bevestigd. **Nergens in Europa ligt de omzet per werknemer zo hoog als in België. Werknemers betalen daar een hoge prijs** voor in de vorm van burn-outs, het recordgebruik van antidepressiva en hartkwalen.

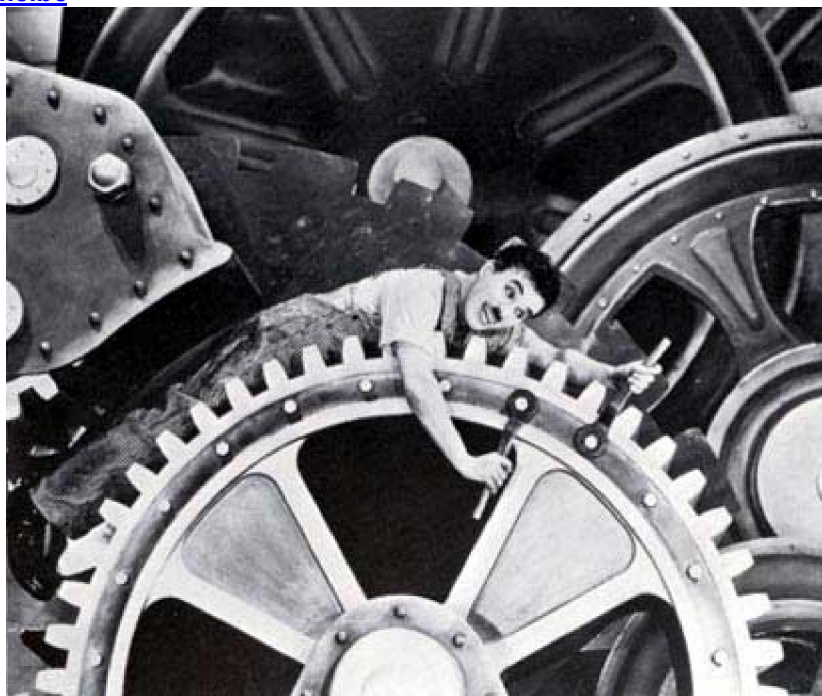
De meest geconsulteerde gegevens over productiviteit vind je bij de **OESO** (2). Daaruit blijkt dat Belgische werknemers in 2010 elk uur gemiddeld een waarde van 58,9 \$ produceerden. Dat was minder dan collega's in Noorwegen, Luxemburg, Ierland en de VS, maar meer dan gelijk waar anders ter wereld. Die cijfers gelden voor de hele economie, KMO's en zelfstandigen inbegrepen.

PwC deed diezelfde oefening voor private bedrijven met meer dan 250 werknemers, de financiële sector, uitzendarbeid en non-profit uitgezonderd. Daaruit blijkt dat in die bedrijven de jaarlijkse omzet per werknemer in ons land gemiddeld 239.000 € bedraagt. Om dezelfde omzet te realiseren als 100 werknemers in België, zijn in Nederland gemiddeld 126 werknemers vereist, in Frankrijk 131, in Duitsland 132 en in het VK 176. Geen wonder dat **baron Paul Buysse** vorig jaar in Knack (3) verklaarde: **“Als België een bedrijf was, zou ik het meteen kopen”**.

De Belgische werknemers krijgen daar maar een beperkt aandeel voor terug. Sinds de invoering van de loonnorm in 1996 stegen onze lonen weliswaar 15% ten opzichte van die in Duitsland, maar ze daalden 3% en 15% ten opzichte van Frankrijk en Nederland (4). Het zijn **vooral aandeelhouders, directieleden en leden van raden van bestuur die met de grote brokken gaan lopen**. De niet-financiële bedrijven van de Bel 20 willen maar liefst 75% van hun nettowinst in 2011 uitkeren aan de aandeelhouders! (5) Het gemiddelde jaarloon van een topman van een beursgenoteerd bedrijf bedraagt intussen 2 miljoen euro (6) en voorzitters van een raad van bestuur van een Bel-20 bedrijf krijgen een gemiddelde vergoeding van 190.000 € voor een tiental vergaderingen per jaar (7).

Daarover zal het echter niet gaan als de regering discussieert over een relanceplan. Net als bij een besparingsplan of een begrotingscorrectie zullen de loontrekkenden, als ze zich niet verzetten, alweer aan de kant zitten waar de klappen vallen. De inzet luidt immers de concurrentiekracht van de bedrijven nog verbeteren. Ons indexmechanisme zal daarbij zeker onder vuur liggen, terwijl voor bedrijven nieuwe lastenverlagingen in het verschiet liggen.

Eric Byl / LSP -
<http://www.socialisme.be>



Noten

1. PricewaterhouseCoopers, "Trends in Human Capital"

2. Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling -
<http://stats.oecd.org/Index.aspx?usercontext=sourceoecd>
3. Knack interview 19 januari 2011
4. De Standaard 12 februari 2012
5. De Tijd 30 maart 2012 Belgische bedrijven keren driekwart van hun winst uit
6. De Tijd 31 maart 2012 Crisis treft salarissen toplui niet

7. De Tijd 4 april 2012 Huygebaert en Buysse best betaalde bestuursvoorzitters

E.U. / ECONOMIE



Europese Commissie haalt strop aan

De Europese Commissie heeft enkele dagen geleden haar aanbevelingen gedaan aan leerling België. De regering lijkt verdeeld, maar ondertussen wordt de aanval op de lonen ingezet.

De Commissie bevestigt dat leerling België op het goede – lees: neoliberale – spoor zit, maar het moet nog veel beter. **De Commissie schuift erg specifieke aanbevelingen naar voren, zoals:**

- De **loonindexering** hervormen
- De **pensioenleeftijd** koppelen aan de levensverwachting
- Snijden in de uitgaven voor **gezondheidszorg**
- Het kapitaal van de meest kwetsbare **banken** verhogen

“De term **aanbeveling** is misschien misleidend. Als we de **aanbevelingen negeren**, kunnen we in de toekomst **boetes opgelegd krijgen**”, zegt Europees commissaris Karel De Gucht.

De Europese Commissie heeft de bevoegdheid gekregen om in te grijpen in het beleid op domeinen die tot nu toe onder de exclusieve bevoegdheden van de nationale staten vielen, in het bijzonder op budgettair en sociaaleconomisch vlak. De Commissie wordt op die manier bevoegd om sancties op te leggen als de aanbevelingen onvoldoende opgevolgd worden.

Antidemocratische wurggreep

Dat alles werd gebundeld in het kader van de **“sixpack”** die door het Europees Parlement goedgekeurd werd in september vorig jaar. Eén deel van dat pakket is gekoppeld aan het luik “begroting” van de besparingspolitiek, het andere aan wat de “macro-economische onevenwichtigheden” wordt genoemd. Over dat laatste luik stelde de Commissie op 14 februari een eerste rapport op over twaalf landen van de Europese Unie – waaronder België – waarvan de situatie als zorgwekkend werd beschouwd. Nu stelt ze voor die landen erg precieze **aanbevelingen** op die veel weg hebben van **dictaten**.

In de praktijk **wordt het beleid in de verschillende landen naar rechts toe op elkaar afgestemd** (het wordt afgestemd op het beleid van Merkel en co), waarbij de democratische basis steeds smaller wordt. Zo zegt de Commissie in haar aanbevelingen aan Frankrijk dat de minimumlonen niet verhoogd mogen worden, ondanks het feit dat er zich in het Franse parlement een meerderheid begon af te tekenen in die richting.

Voor België gaat de Commissie nog verder dan het antisociale akkoord van de regering-Di Rupo. Dat verklaart waarom de PS ernstige reserves uit, terwijl Open Vld de aanbevelingen toejuicht.

Merk echter op dat de **PS en de sp.a samen met de liberalen, de christendemocraten en de groenen in het Europees Parlement mee het deel van de sixpack over de “macro-economische onevenwichtigheden” hebben goedgekeurd**: ook al stellen ze het nu aan de kaak dat de Commissie de strop rond België aanhaalt, ze hebben haar met hun stem wel het recht gegeven om dat te doen.

De lonen onder vuur, op rechtstreeks verzoek van de werkgevers

Het rapport is bijzonder leerrijk over de kwestie van de loonvorming. En dan gaat het niet alleen over de index. Zoals PS-voorzitter Thierry Giet al uitlegde, heeft de **Commissie zich** bijzonder nauwkeurig **gebaseerd op een studie van de Vlaamse werkgeversorganisatie Voka**. Geen wonder dat het VBO oproept om de aanbevelingen integraal uit te voeren.

De Commissie gaat nog verder dan haar vraag om de index te hervormen, en **mengt zich nu ook rechtstreeks in het sociaal overleg**. Dat is een manier om te zeggen dat de regering moet ingrijpen **ten voordele van de werkgevers**. Dat zal de werkgevers ertoe aanzetten om helemaal geen toegevingen meer te doen. Het is een poging om de vakbonden buitenspel te zetten op een van hun verworvenheden: het sociaal overleg waar op nationaal niveau nog altijd een beetje van over is, maar dat op Europese schaal onbestaande is.

“Te weinig concurrentievermogen” door Duitsland

De Commissie is van oordeel dat België op het vlak van concurrentievermogen achterop loopt tegenover zijn buurlanden. Maar ze geeft zwart op wit toe dat die **“tekortkomingen van het concurrentievermogen” van België te wijten zijn aan Duitsland**: “Het feit dat de lonen in België sterker zijn gestegen dan in zijn buurlanden, is vooral te wijten aan de **loonmatiging in Duitsland**.” Het is dat Duitse model – met zijn miljoenen werkende armen – dat de Commissie duidelijk propageert.

Het rapport wijst op de “loonrigiditeit” als gevolg van de index en de interprofessionele akkoorden als een factor die werkgevers verhindert om de concurrentie te laten spelen tussen werknemers binnen het land zelf. Het pleit duidelijk voor akkoorden beperkt op bedrijfsniveau of deelsectoren om deze solidariteit tussen werknemers te breken. Dat is een verregaand argument om net meer dan ooit de index en een goed interprofessioneel akkoord (IPA) dat voor eind dit jaar afgesloten moet worden, te verdedigen.

Duidelijk pleit de Commissie niet langer voor een frontale aanval op de index. Maar **de aanval op de lonen is nog gevaarlijker.**



Karel De Gucht legt uit: “Wat de Europese Commissie eigenlijk wil is dat er iets gebeurt aan onze loonkost. Je kan dat rechtstreeks doen door tussen te komen in de indexering of je kan ook naar **onrechtstreekse maatregelen** zoeken.”

Dat betekent concreet:

- De Commissie pleit volledig voor een **post-corrigerende loonnorm, die de lonen verlaagt** als ze te bruusk gestegen zijn.
- Ze verdedigt alomvattende overeenkomsten die de **loonsverhogingen inperken als de index verhoogd** wordt.
- Ze stelt een **vermindering voor van het gewicht van de energie** in de korf met basisproducten op basis waarvan **de index** berekend wordt.
- Ze benadrukt de noodzaak van een **verlaging van de sociale lasten op de lonen** (het zogenaamde indirect loon dat dient om de sociale zekerheid te financieren) en een verhoging van de milieutaksen.

Op die laatste punten zou de regering Di Rupo wel eens kunnen beginnen met de aanbevelingen van de Europese Commissie toe te passen, want ze raken het indirect loon en niet het directe nettoloon, en op een **verhulde manier** wordt zo de sociale zekerheid bedreigd.

Waakzaamheid, informatie en mobilisatie zullen de volgende maanden nodig zijn om deze nieuwe antisociale plannen tegen te houden

David Pestieau

<http://www.pvda.be/weekblad/artikel/europese-commissie-haalt-de-strop-aan.html>

INTERNATIONAAL

Stamatis Karagiannopoulos:

"Als de Europese kapitalisten erin slagen

hun programma in Griekenland

toe te passen, zullen ze het overal proberen

Stamatis Karagiannopoulos is redacteur van de krant 'Epanastasi' (Revolutie) en van het tijdschrift 'Marxistiki Foni' (de stem van het marxisme). De marxisten in Syriza zijn georganiseerd rond die twee bladen. Ondanks zijn zeer drukke agenda vond hij tijd om een aantal van onze vragen over de politieke situatie in Griekenland te beantwoorden.

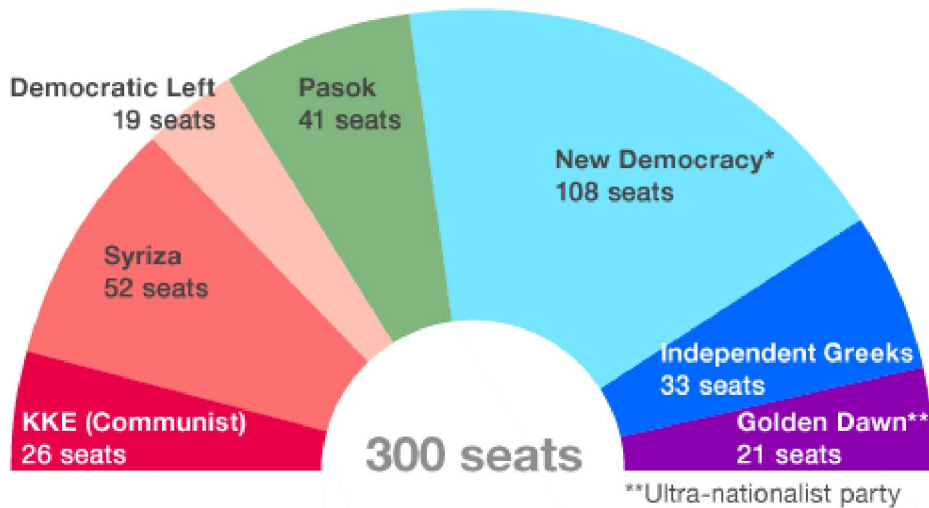
Vonk: De Griekse parlementsverkiezingen hebben uitdrukking gegeven aan een grote politieke polarisatie en in het bijzonder **de snelle opkomst van Syriza** ter linkerzijde. Dit heeft de aandacht getrokken van, en hoop gegeven aan vele activisten in België en in de rest van Europa. **Kan je ons meer vertellen over Syriza, hoe het tot stand is gekomen en hoe het komt dat ze er in geslaagd zijn om zoveel steun te vergaren?**

Karagiannopoulos: De electorale opkomst van Syriza in Griekenland is de bevestiging van een perspectief dat alleen de marxisten van de IMT geduldig over de hele wereld hebben verdedigd. We zien hier de aanzet van een grote bocht naar links in het hart van Europa, de weerspiegeling van de radicalisering die we de laatste 10 jaar in Latijns-Amerika en recent in de Arabische wereld hebben gezien. De bocht naar links in Griekenland is geen geïsoleerd fenomeen. Uiteindelijk is het een duidelijke weerspiegeling van de wereldrevolutie. Syriza is geen 'centrum linkse' sociaal-democratische partij. Syriza is een vertegenwoordiger van de Griekse communistische beweging. Het heeft een politieke uitdrukking gegeven aan de radicalisering van de Griekse arbeiders en jongeren die de laatste periode hebben deelgenomen aan de reeks van algemene stakingen, massale demonstraties en bijeenkomsten in heel Griekenland. Het was de enige partij die een concrete politieke oplossing gaf voor de arbeidersklasse, onafhankelijk van de heersende klasse en haar opdrachtgevers, de trojka. Syriza bracht de slogan voor een linkse regering naar voor. Dat is de reden waarom de Griekse arbeiders en jongeren nu felle voorstanders zijn van Syriza en klaar staan om hen op 17 juni aan de macht te brengen.

Vonk: Een burgerlijke krant beschreef **Alexis Tsipras, de leider van Syriza**, onlangs als een van de meest gehate én meest populaire politieke leiders in Griekenland en Europa. Populair bij de armen, de jeugd en de arbeidersklasse en gehaat door de rechtervleugel, de banken en de oligarchen in Europa. Zij hebben kritiek op zijn 'gebrek aan flexibiliteit' tijdens regeringsonderhandelingen. Ook zien ze in hem de verantwoordelijke voor de politieke impasse en het uitroepen van nieuwe verkiezingen op 17 juni. **Waarom was het onmogelijk om een regering te vormen en wat waren de eisen van Syriza** voor het vormen van een regering?

Greek parliamentary election results

Parties ordered from political left to political right



*includes 50 extra seats for coming first

Source: Greek interior ministry

Karagiannopoulos: Alexis Tsipras is de nieuwe populaire leider van de Griekse arbeiders en jongeren. Hij probeert de taal van de armen en de werklozen te spreken, dat is de reden waarom hij aan steun wint bij de jeugd waarvan enkel 50 procent vandaag een job heeft en nog minder van hen een "menselijke" baan, met een "menselijk" loon en voorwaarden. Tsipras heeft goed naar de stem van het onderdrukte Griekse volk geluisterd en weigerde om in een regering deel te nemen als gijzelaar van de ND en PASOK leiding. Als Syriza had deelgenomen aan een gemeenschappelijke regering met PASOK en ND zouden ze hun kiezers hebben verraden. Natuurlijk was dit voor de bourgeoisie in Griekenland en internationaal niet de beste keuze. Ze hekelden Tsipras voor zijn "onverantwoorde" houding. Maar als je vijand je van zoiets beschuldigd ben je zeker dat je goed bezig bent.

Vonk: Griekenland ondergaat momenteel een echte economische en sociale **ineenstorting**. Kan je enkele **voorbeelden** geven van de grimmige realiteit waarmee de arbeidersklasse zich vandaag geconfronteerd ziet?

Karagiannopoulos: De Griekse arbeidersklasse bevindt zich in een verschrikkelijke situatie en die wordt met de dag erger. Als gevolg van de bevelen van de trojka heeft de vorige regeringen de collectieve arbeidsovereenkomsten (CAO's) eenzijdig opgezegd en nu maken we dus een algemene "vrije val" van de lonen in de privé sector mee. De laatste twee jaar hadden we een gemiddelde daling van de lonen (publieke en private sector) van bijna procent 30 procent. En na 15 mei zagen we een verdere daling van de lonen in de particuliere sector met 25 tot 80 procent! De officiële doelstelling van de trojka is om binnen een paar maanden aan het loonniveau van Bulgarije te zitten, maar met de prijzen van Duitsland! Daar moeten we nog de 1.100.000 werklozen bijtellen. Zonder overdrijving gaat het hier over de grootste en meest plotse val in levensstandaard van een ontwikkeld land in de geschiedenis van het kapitalisme. Het is de materiële basis voor de massale bocht naar links, die nu plaatsvindt in Griekenland.



Vonk: Op 17 juni zullen er als gevolg van het onvermogen om een regering te vormen **nieuwe verkiezingen** gehouden worden. **Hoe bereid Syriza zich hier op voor?**

Karagiannopoulos: Drie weken voor de nieuwe verkiezingen is Syriza het doelwit van een hysterische aanval van de burgerlijke pers en de burgerlijke politici. Zij verspreiden de bekende "argumenten" van de reactie tegen het communisme. Ze proberen de mensen en vooral de kleine burgerij, die wat geld op de bank hebben staan, te terroriseren. Langs de andere kant probeert Syriza volksvergaderingen te organiseren om de mensen voor de electorale strijd te mobiliseren. Het probleem is echter dat de leiding van Syriza niet over het nodige politieke programma beschikt. De massa's hebben de indruk dat hun leiders niet voorbereid zijn op de oorlog tegen de nieuwe linkse regering waarmee we na een electorale overwinning van Syriza geconfronteerd worden. Het lijkt wel alsof de leiders van Syriza geloven dat er geen reden is voor een radicale verandering in de economie en de staat. Ze denken dat ze de kapitalistische bazen op democratische wijze kunnen aansporen tot hogere lonen voor de arbeiders, meer belastingen te aanvaarden en opnieuw te investeren in Griekenland. Met andere woorden: ze hebben illusies in het kapitalisme. De ervaring toont dat er vandaag in Griekenland onder het kapitalisme geen ruimte is voor serieuze en stabiele hervormingen ten voordele van de arbeidersklasse. Het beste zou zijn dat de leiders dit zo snel mogelijk zouden begrijpen en hun huidige minimale programma zouden vervangen door een programma gericht op de omverwerping van het kapitalisme in Griekenland, zoals de marxisten in Syriza voorstellen. Syriza zal echter nooit zulk een revolutionaire, socialistische oriëntatie aannemen zonder de actieve strijd van leden en aanhangers die de marxistische ideeën in de nieuwe partij verdedigen.

Vonk: Wat is de houding van de **KKE leiding?** (KKE is een communistische partij, NVDR) Wordt hun sektarisme door de leden in vraag gesteld?

Karagiannopoulos: De tactiek van de KKE is zeer sektarisch. Deze tactiek is in tegenstelling tot de echte leninistische traditie een moderne uitgave van de stalinistische "derde periode" tactiek van de late jaren 1920 en begin jaren 1930 (1). De heersende politieke groep binnen de KKE probeert de rust binnen de partij te bewaren door systematisch de democratische rechten van de leden te beknotten. Als je ingaat tegen de officiële partijlijn, tegen Stalin, tegen het separatisme in de bewegingen en de jeugd wordt je gezien als "een vijand van de partij en een petit bourgeois". Dit is niet de traditie van Lenin en Marx, maar de monsterlijke anticommunistische traditie van Stalin en zijn handlangers. Dat is de reden waarom voorlopig elke serieuze oppositie binnen de KKE onmogelijk is. Het is echter duidelijk dat veel activisten en kaders tegen het beleid van de leiding zijn. Momenteel geniet de leiding tot aan de verkiezingen van een zekere wapenstilstand op dat vlak. Na een slecht resultaat – het lijkt erop dat KKE één derde van zijn stemmen aan Syriza zal verliezen – zullen de mogelijkheden voor een openlijke oppositie rijp zijn. Een dergelijke oppositie zou veel steun krijgen van de helft van de kiezers van de KKE, die zoals een recente opiniepeiling (door het bedrijf "Publik Issue") aantoont - voorstander zijn van een coalitieregering met Syriza.

Vonk: Je bent de uitgever van "Revolutie", het blad van de marxisten in Syriza. Wat denk je dat **de sterke en de zwakke punten van Syriza zijn en van de linkerzijde in het algemeen?**

Karagiannopoulos: Het sterke punt van Syriza is haar duidelijke wil en inzet om een politieke stem en een heldere oplossing voor de problemen van de onderdrukte Griekse arbeiders en armen te bieden. Het zwakke punt is het ontbreken van het nodige programma. Veel gewone aanhangers van Syriza vertellen ons: "Ja natuurlijk, je hebt gelijk voorstander te zijn van het socialisme Maar nu is niet het moment daarvoor. Het is nu tijd om de soberheid, de memoranda en de wetten van de trojka omver te werpen..." Op deze opvattingen van de gewone activist moeten we antwoorden: "We zijn kameraden in de strijd voor het annuleren van elke maatregel gericht tegen de arbeidersklasse, maar we moeten ons realiseren dat het kapitalisme niet kan bestaan zonder memoranda en soberheid. Al deze maatregelen zijn de symptomen van de ziekte die de naam "kapitalisme" draagt. Om een menswaardige toekomst voor ons en voor onze kinderen te bekomen moeten we vechten tegen de ziekte, we moeten vechten tegen het kapitalisme. Daarom moet ons programma tot doel hebben de huidige anarchie van de kapitalistische markt te vervangen door een democratisch socialistisch plan en de oprichting van een nieuwe echte democratische macht om deze radicale economische en socialistische verandering ten uitvoer te brengen. Marxisten zijn geen utopisten. Zij zijn de meest realistische politieke tendens in de samenleving. Het kapitalisme spreekt voor zich, massale werkloosheid en massale armoede overal. Realisme betekent vandaag om geen enkel vertrouwen te hebben in dit systeem. Dat is de reden waarom we in Griekenland en internationaal de uitvoering van een socialistisch programma nodig hebben.

Vonk: Waaruit bestaat je activiteit in deze periode en **welke interesse is er voor marxistische ideeën in Syriza?**

Karagiannopoulos: De marxisten van Syriza brengen twee kranten en een magazine (Marxistiki Foni) uit. Van onze belangrijkste krant "Epanastasi" zijn in de massale beweging van de afgelopen zomer 2.500 exemplaren verkocht. Momenteel verkopen we honderden exemplaren in vergaderingen en bijeenkomsten van Syriza. Onze invloed wint elke dag terrein. We waren de eerste tendens in Syriza die duidelijke en kameraadschappelijke kritiek op de huidige politieke fouten van de leiding hebben geuit en de enige tendens binnen Syriza die een duidelijke marxistische alternatief verdedigt. Momenteel bereiden we ons voor op een openbare bijeenkomst in Athene op 6 juni om ons marxistische platform voor de linkse regering voor te stellen. Overal in Griekenland zetten we elke dag alles op alles om Syriza in de verkiezingen naar de overwinning te brengen en voor een overheid die een socialistische uitweg uit de huidige kapitalistische nachtmerrie zal brengen.

Vonk: Zullen de verkiezingen van 17 juni een oplossing brengen voor de politieke crisis? Wat zijn de **vooruitzichten na de verkiezingen?**

Karagiannopoulos: Als de verkiezingen Syriza aan de macht brengen zal het een grote overwinning zijn voor de Griekse arbeidersbeweging. Het zal een overwinning zijn die het vraagstuk van de macht centraal stelt. De definitieve oplossing is afhankelijk van twee factoren: van het benodigde programma en van de actieve strijd van de arbeidersklasse om een massale reactie op gang te brengen tegen de oorlog die de Griekse burgerij en de trojka patronen voeren tegen het Griekse volk. Net na de mogelijke overwinning in de verkiezingen zullen de Griekse arbeiders de nieuwe regering vragen om concrete maatregelen tegen massale armoede en werkloosheid te nemen. De trojka en de burgerij zullen de onmiddellijke trouw van Syriza en de Griekse arbeidersklasse eisen. De aanval van de Griekse burgerij zou gezien haar reactionaire tradities zeer verraderlijk kunnen zijn. Dat is de reden waarom de marxisten in Syriza hameren op de noodzakelijkheid van een socialistisch programma, dat de bourgeoisie haar controle over de economie en de staat ontnemt en de vitale kwestie van massale politieke organisatie van de arbeiders, de jeugd en de arme massa's in de wijken en de werkplaatsen stelt.



Vonk: Wat is je boodschap aan de arbeiders en de jongeren die momenteel in Europa en ver daarbuiten de dramatische gebeurtenissen in Griekenland volgen? Hoe kunnen ze helpen?

Karagiannopoulos: Mijn boodschap is heel eenvoudig en concreet. Kameraden, Griekenland is geen uitzondering. Griekenland is een voorafspiegeling van de toekomst van Europa en niet alleen van het zuiden van Europa. **Griekenland is voor de Europese kapitalisten slechts een laboratorium en een voorbode van wat de arbeiders van alle Europese landen te wachten staat.** Dat is de reden waarom de Duitse, de Franse, de Britse en de andere Europese kapitalisten bereid zijn Griekse mensen die zich via sociale en politieke middelen verzetten tegen hun maatregelen en zich tot de communistische beweging wenden, te straffen. De kapitalisten verdedigen in heel Europa gemeenschappelijk een reactionair bezuinigingsprogramma. Indien de Europese kapitalisten er in slagen om hun programma te doen aanvaarden in Griekenland zullen ze proberen het overal toe te passen. Alle Europese arbeiders en jongeren moeten zich verenigen in een gemeenschappelijke strijd tegen de kapitalistische soberheid en vechten voor een nieuw type van Europese eenmaking: voor de socialistische verenigde staten van Europa!

Erik Demeester, zondag 03 juni 2012

<http://www.vonk.org/201206032874/interview-stamatis-karagiannopoulos-gals-de-europese-kapitalisten-erin-slagen-om-hun-programma-in-griekenland-toe-te-passen-zullen-ze-het-overal-proberenq.htm>

1) De tactiek van de KKE in de klassenstrijd bestaat erin stelselmatig elke vorm van eenheid in actie met andere politieke krachten van de linkerkant te weigeren. Lenin's tactiek echter was die van het eenheidsfront; de eenheid in actie van verschillende stromingen in de arbeidersbeweging tegen een gemeenschappelijke vijand. Lenin vatte deze tactiek gebald samen in de zin: 'Afzonderlijk marcheren maar samen toeslaan'. Meer informatie hierover op www.marxists.org/archive/trotsky/1924/ffyci-2/08.htm De Stalinistische 'Derde Periode' verwijst naar een periode in de geschiedenis van de Communistische internationale toen de sociaal-democratische partijen vijand 'nummer 1' waren, bestempeld werden als 'sociaal fascist' en elke eenheid met andere linkse krachten taboe was. Deze houding heeft sterk bijgedragen tot de overwinning van het fascisme in Duitsland.

LEZERSREACTIES

Echte ecologisten zijn politiek dakloos / Het falen van Groen/Ecolo

Beste Jan-Pieter,

Proficiat met de analyse over Groen. Ik kon het niet beter verwoorden. Gelukkig hebben ze hun uitroepteken al weggehaald, want het groene is er al lang af... Ze hebben dringend een afdoend alternatief nodig, of een beetje meer democratie.

Met vriendelijke groeten, T.

BELGIE / POLITIEK



Een lezer had het hier onlangs over de zogenaamde "Piratenpartij". Wat is dat nu weer voor een club, kan je dan denken ? Volgend artikel van de LSP licht alvast een tipje van de sluier.

***Doet Verstrepen binnenkort
ook de Piratenboot kapseizen?***



"De Vlaamse piratenpartij" - Foto Stampmedia

Op het eerste gezicht komen de Piratenpartijen **sympathiek over**. Jongeren en anderen die niet op traditionele politici lijken en die opkomen voor vrije informatie en kennis, daar kan je toch niets op tegen hebben? Op het tweede gezicht zijn er **bedenkingen**. Dat voormalig VB'er en LDD-parlementslid **Jurgen Verstrepen** zich nu tot de Piratenpartij lijkt te rekenen, bevestigt de bedenkingen.

Het beperken van het programma tot één thema zonder de greep van de bedrijfswereld op het internet en op informatie in een breder kader te stellen, **valt nogal licht uit**. De voorman van de Zweedse Piratenpartij verklaarde dat hij een ultra-kapitalist is en dat de liberalen niet **liberaal** genoeg zijn. Nochtans is het net op basis van de liberale kapitalistische logica dat wordt gezocht naar methoden om het internet aan banden te leggen. Vrijheid van kennis en informatie bestaat niet onder het kapitalisme dat alles tot handelswaar herleidt. Het volledig vrij delen van informatie vereist een ander maatschappelijk stelsel.

Gezien de afkeer tegenover alle gevestigde politici hebben de Piraten in **onder meer Duitsland de wind in de zeilen**. Er worden pogingen ondernomen voor een verlengstuk daarvan in ons land. Eén van de raadgevers daarbij is Jurgen Verstrepen, voormalig VB'er en nog steeds parlementslid voor LDD. In een interview met *Gazet van Antwerpen* deelt hij mee dat hij 'achter de schermen' (maar wel in de media) optreedt als adviseur van de Antwerpse afdeling van de Piratenpartij.

Net zoals de Zweedse Piratenvoorman Rickard Valkinge staat Verstrepen voor een ultraliberale ideologie. Het is bovendien **een man van twaalf stielen en dertien ongelukken** die achteraf de ongelukken als 'ervaring' aanprijst op zijn CV. In het VB botste hij met Dewinter op basis van zijn persoonlijke carrièreplannen, een vlak waarop Verstrepen de lat nooit te laag legt. Bij LDD botste hij op gelijkaardige wijze met Dedecker. Nu hoopt Verstrepen mogelijk te kunnen meesurfen op de internationale Piratengolf. Zal Verstrepen er in slagen om ook die boot te laten kapseizen?

Naschrift Na het verschijnen van het interview met Verstrepen in *Gazet van Antwerpen* waarin hij stelde als adviseur achter de schermen te werken voor de Piratenpartij en deze beweging ook uitgebreid aanpreef, werd dit achteraf geminimaliseerd. Verstrepen zou volgens mensen van de Piratenpartij enkel zijn handtekening hebben gegeven opdat de partij kan opkomen bij de gemeenteraadsverkiezingen... Onze mening blijft dezelfde: de Piratenpartij laat zich best niet enteren door neoliberalen als Verstrepen.

<http://www.socialisme.be/lsp/archief/2012/05/29/streep.html>

Voor het Stampmedia-artikel over de "Vlaamse piratenpartij": zie <http://www.stampmedia.be/?p=9860>

LE DERNIER MOT



Silvio Grillo et Beppe Berlusconi

La terre ne cesse de trembler, des bombes éclatent à nouveau, le chômage bat tous les records, des entrepreneurs se suicident, les affaires n'épargnent ni le Vatican ni le Calcio...en cette année 2012, **l'Italie vit une atmosphère de fin de siècle.**

Et comme pour incarner cet air délétère, les récentes élections municipales ont vu **la percée du bouffon de l'antipolitique, Beppe Grillo. Le « Movimento 5 stelle »** (Mouvement Cinq Etoiles) qu'il a inspiré est arrivé **en 2eme ou 3eme position dans plusieurs villes importantes** lors du premier tour des municipales et a même remporté **quelques mairies**, dont celle de Parme, grâce, il est vrai, au bon report des voix de la droite.

Selon un sondage, **il deviendrait le deuxième parti de la péninsule avec 18,5 %** des intentions de vote en vue des prochaines législatives de 2013. Ces élections ont par ailleurs été marquées par l'écrasement du Parti de la Liberté toujours orphelin de Silvio Berlusconi. La Ligue du Nord s'est délitée, victime des scandales qui entourent son fondateur et sa famille.

Le centre gauche a, lui, enregistré de bons résultats mais souvent grâce à des candidats qu'il n'avait pas choisis et qui lui avaient été imposé par les primaires. Mais le Parti Démocrate reste profondément divisé, lui aussi sans un leader incontestable et surtout sans véritable projet. **Le gouvernement Monti est toujours sans alternative. Alors le bouffon occupe le terrain...**



Beppe Grillo avait déjà inventé le « **V-Day** » (Le « Vaffanculo Day »), manifestation d'un antipolitisme qui n'avait plus connu autant de virulence en Italie depuis la création, après la guerre, du « Qualunquisme » (Le mouvement de l'homme quelconque, prémices du poujadisme à la française). Même s'il faut ajouter que par leurs dérives diverses, les partis politiques italiens ont largement nourri ce sentiment de rejet. Le "Movimento 5 stelle" se veut sans leader (mais son logo contient le nom et le visage de Grillo !) et sans structure, il travaille essentiellement en réseau et par internet. Pêle-mêle, il défend **la démocratie directe et la transparence**, veut lutter contre la participatie et la corruption et met en avant un certain nombre de revendications écologiques. Il charrie avec plus ou moins de naïveté tout ce qu'une société en crise peut faire émerger. **Mais l'ambiguïté et les contradictions de cette « opposition anti-système » transpirent dans les déclarations** de Grillo lui-même qui récemment encore affirmait – dans le désordre- que l'état tue plus que la mafia , que les opérations contre la fraude fiscale provoquent de la haine sociale ou quand il s'oppose à la proposition d'accorder la citoyenneté italienne aux enfants d'immigrés nés en Italie (au nom du droit du sol). La vraie nature du « grillisme »...

Ce n'est évidemment **pas par hasard si le succès de Beppe Grillo succède au déclin de Silvio Berlusconi**. Ils sont en fait les deux faces de la même pièce. Le comique a beau eu n'avoir cesse de pourfendre le Cavaliere quand il était aux affaires. Il a même pu paraître aux yeux d'une partie des Italiens (et parfois non des moindres) comme le paragon de l'anti-berlusconisme, il n'en était finalement que le produit, une sorte d'héritier bâtardisé. Car, **chacun à sa manière, les deux hommes ont construit leur politique sur l'antipolitique** qui est le fondement de leurs discours respectifs. C'est probablement là que l'on peut mesurer la force idéologique du berlusconisme qui a pu imprégner - et « travaille » encore -la société italienne. Berlusconi est certes – actuellement - à l'écart mais le berlusconisme a encore de beaux jours devant lui. Commentant la défaite de son parti au scrutin municipal, le Cavaliere a déclaré qu'il se voyait bien prendre les rênes d'un nouveau parti qui doit s'inspirer de la stratégie médiatique de Beppe Grillo. **Alors pourquoi pas demain à la tête de cette nouvelle formation, Silvio Grillo et Beppe Berlusconi . . .**

Hugues Le Paige

<http://blogs.politique.eu.org/Silvio-Grillo-et-Beppe-Berlusconi>

De Groene Belg-Abonnement

Voor ieder met beperkt budget: 10 tot 25 Euro / jaar

Gewoon abonnement: 50 Euro / jaar

Steunabonnement: 75 of 100 of ... Euro / jaar

Abonnement te betalen op 425-3156711-39 van vzw Mediadoc, Broux 73, 4830 Limbourg

www.mediadoc.be - www.degroenebelg.be

***De Groene Belg is een onafhankelijke uitgave van vzw Mediadoc. Voor alle correspondentie:
mediadoc.diva@skynet.be***